

The New Dictionary of Old Ideas

Artists-In-Residence program MeetFactory 2018
Rezidenční program MeetFactory 2018

The New Dictionary of Old Ideas

The New Dictionary of Old Ideas is a network of independent cultural institutions within Central and Eastern Europe. The platform we aim to create comes along with the process of cultural exchange and intense research of our common identity. Through political issues, visual culture, art theory, and the history of the region, we wish to explore Central Europe as an intriguing phenomenon. Coming from the experience of cultural mobility, we have established a residency project as a helping tool in furthering research that goes hand in hand with a set of theoretical terms known as The New Dictionary of Old Ideas.

The New Dictionary of Old Ideas je projekt sítě nezávislých kulturních institucí ve střední a východní Evropě. Platforma, kterou chceme vytvořit, je založena na kulturní výměně a na intenzivním výzkumu společné identity prostřednictvím vizuální kultury, teorie umění, historie a politiky střední Evropy jako fascinujícího fenoménu. Vycházejíce z našich zkušeností s kulturní mobilitou jsme pro tento rezidenční projekt vytvořili slovník teoretických pojmů, který má sloužit jako pomocný nástroj k dalšímu výzkumu.

Participants/Účastníci

Andrej Žabkay, Erik
Janeček, Kata Mach,
Serhiy Klymko,
Oleksiy Radynski,
David Chichkan,
Oleksander Pavlov,
Klára Rudas, Bence
Pálinkás, Miklós
Zsámboki, Eszter Öze,
Monika Szpener,
Stanisław Ruksza,
Andrzej Wasilewski,
Mikołaj Iwański, Georg

Schöllhammer,
Hedwig Saxenhuber,
Tanja Widmann,
Johannes Porsch,
Nita Mocanu, Cristina
Bogdan, Marius Stoica,
Vasile Leac

Partner Institutions/Partnerské inštitúcie:

HIT Gallery / Bratislava [SK](#)
Visual Culture Research Centre / Kyiv [UA](#)
FKSE Studio of Young Artists Association / Budapest [HU](#)
Trafostacja Sztuki / Szczecin [PL](#)
tranzit.at / Vienna [AT](#)
ODD / Bucharest [RO](#)

Retroutopia vs. Speculative Fiction ■ The idea of a retro-utopia is used by Boris Buden (referring to Inke Arns) which suggests that similar to the myths of the pre-modern era that it once replaced, utopia is now focused on the past. However, that is not to preserve it but rather to remain faithful to its liberating promise. He does not imply that a better world was only possible in the past, but that the improvement of the world without the past is simply impossible. Retro-utopism is turning to the past merely in order to extrapolate its unrealised ideas into the future.

Retro Utopia vs Speculative Fiction

Retroutopie vs. spekulativní fikce ■ Koncept retroutopie poprvé představil (s odkazem na Inke Arns) Boris Buden, který tvrdí, že stejně jako mýty předmoderní, kterou následně nahradila, se nyní utopie zaměřuje na minulost. Ne však proto, aby ji zachovala, ale aby zůstala co nejdélejší jejímu příslibu osvobození. Buden nenaznačuje, že dosáhnout lepšího světa bylo možné pouze v minulosti, ale že zlepšovat ho bez ohledu na minulost zkrátka nelze. Retroutopismus se k minulosti obrací pouze za účelem převést její nenaplněné ideály do budoucnosti.

The Misery of Catching Up ■ The very terms “revolution,” “velvet revolution,” and “transformation” still remain debatable. At the same time, they do capture the variety of ways in which particular countries viewed their communist past, seeking their way outside the Iron Curtain.

The much desired West “overwhelmed” the neglected East with the dominance of VHS cassettes, fake shoes, cheap sun-beds and businessmen in tattered socks. It was an exotic mix of the 1990s in which the post-communist greyness was tinted by the new democracies of acid green and purple.

Mizérie dohánění ■ Pojmy „revoluce“, „sametová revoluce“ a „transformace“ jsou stále diskutabilní. Zároveň ale skutečně zahrnují různé způsoby, kterými jednotlivé země hodnotí svou komunistickou minulost a hledají cestu zpoza železné opony.

Vytoužený Západ ohromil zanedbaný Východ dominancí VHS kazet, padělků bot, levných solárií a podnikatelů v odrbaných ponožkách. Jednalo se o exotický mix devadesátých let, který svou neonovou zelení zaplavil post-komunistickou šed nových demokracií.

The Misery of Catching Up

Common Task! ■ The "West" and the "East" neither share a common past nor a present. It is indeed the future where both worlds will meet one another. This is a statement given by Rastko Močnik in his text EAST! Although the West and East clash in times of instability caused by political turmoil, the boundaries between them are growing around us. Common task refers to a better future that goes against these tendencies and instead of being a particular claim, it refers to experiments with the strategy of memory.

Common Task!

Společný úkol! ■ „Východ“ se „Západem“ nesdílí ani minulost, ani přítomnost. Oba tyto světy se ale jistě potkají v budoucnosti. Ve svém textu EAST! („VÝCHOD!“) to tvrdí Rastko Močnik. Přestože je Východ se Západem často ve střetu zejména v dobách nestability způsobené politickými turbulencemi, hranice mezi nimi se v nás vytrácí. Onen společný úkol pak odkazuje na lepší budoucnost, která se těmito tendencím vzepře a, namísto aby představovala určitou ideologii, odkazuje na experimenty se strategií paměti.

Political Practices and Culture

Political Practices and Culture ■ In the time of national revivals in Central Europe, art was used, but also wittingly created, by artists to support the national idea of helping individuals identify themselves through the culture with the forming nation. The second wave of the strategic use of culture to promote the national idea emerged along with the formation of the new nation states after World War I as a result of the Versailles Peace System. Later, the relationship with public/state institutions became questioned during totalitarianism. What kind of political practices can be traced in the region to the so called Central European region, and how do these practices affect culture, or more precisely, art practices?

Politické praktiky a kultura ■ V čase národních obrození ve střední Evropě bylo umění využíváno i vědomě vytvářené umělci k podpoře národní myšlenky, a tak umožnilo jednotlivcům identifikovat se prostřednictvím kultury s formujícím se národem. Druhá vlna strategického užití umění k propagaci národní ideje se objevila spolu s nově vzniklými národy po první světové válce v důsledku versailleského mírového systému. Později v období totality byl vztah umělců ke státním nebo veřejným institucím považován za pochybný. Jakých politických praktik se v takzvaném regionu střední Evropy můžeme dopátrat a jak tyto praktiky ovlivnily kulturu, respektive uměleckou praxi?

Identity Paradox

Identity Paradox ■ Central Europe had different geographic as well as diverse geopolitical dimensions at different times. Geographically, it was indeed an "elastic region". Based on the current political situation, it was once expanding, and at another time shrinking. None of the terms used to define this region are neutral. They are all influenced by political and historical connotations and include a diverse territory within Europe – Mitteleuropa, Central Europe, Central East Europe, etc. Is Central Europe a fact, a utopia, a concept of thought, or just a chimera? Debates about the character, the existence or the non-existence of Central Europe, have been emerging in the waves since the 1970s, and the issue is still not resolved or concluded in any satisfactory way. Perhaps this intangible ability of Central Europe is its most important characteristic.

Paradox identity ■ Střední Evropa měla v různých dobách různé zeměpisné, ale i geopolitické dimenze. Ze zeměpisného hlediska šlo o skutečně „elastický region“, který se někdy zvětšoval a jindy zase zmenšoval v závislosti na aktuální politické situaci. Žádný z pojmů, kterým tuto oblast označujeme, není neutrální. Jsou ovlivněny politickými a historickými konotacemi a zahrnují v sobě různorodá evropská území – ať už Mitteleuropa, střední Evropa, střední a východní Evropa apod. Je střední Evropa skutečnost, utopie, pouhá myšlenka, nebo chiméra? Debaty o povaze a existenci či neexistenci střední Evropy se ve vlnách objevuje už od sedmdesátých let 20. století a doposud se tento problém nepodařilo uspokojivě vyřešit ani uzavřít. Její neuchopitelnost je tak možná jejím nejtypičtějším rysem.

Solidarity vs Unity ■ Our union is a higher form of individuality! Through this term, we are eager to investigate how a model of an union embodies needs for collectivity in the post-Soviet democracies and reflect on why it is still powerfully present in the Central-European context. Does it stem from a basic need for self-defence expressed in a phrase "United we stand, divided we fall", or is it nothing but propaganda slogan, a spectre that haunts totalitarian ideologies?

What becomes a natural counterweight supplement to unity is solidarity – a term that gained a lot of attention because of the Polish opposition movement in 1980. However, unity gives us an ideal status in an idealistic social stratification – all equal – solidarity answers to the question: what if there are equal and more equal. Solidarity is a way how carrying country balances social diversities and processes social justice.

Solidarita vs Jednota ■ Naše jednota je vyšší formou individuality! Skrze tento termín se snažíme prověřit, jak model jednoty ztělesňuje potřeby kolektivity v postsovětských demokraciích, a přemýšlet o tom, proč je stále silně přítomen ve středoevropském kontextu. Vychází ze základní potřeby sebeobranu vyjádřenou ve rčení: „United we stand, divided we fall“, nebo se nejedná o nic jiného než jen o propagandistický slogan, příznak, který pronásleduje totalitní ideologie?

Přirozeným doplňkem protivažky k jednotě se stává solidarita – termín, který strhl velkou pozornost kvůli polskému opozičnímu hnutí v roce 1980. I když nám jednota dává ideální status v idealistické sociální stratifikaci – všichni jsou si rovni – solidarita odpovídá na otázku: co když jsou si všichni rovni, ale někteří jsou si rovnější? Solidarita je tedy způsob, jak se daná země vyrovnává se sociálními rozmanitostmi a zpracovává sociální spravedlnost.

Solidarity vs Unity

Project concept / Koncept projektu

Lucia Kvočáková
Piotr Sikora

Production / Produkce

Nora Nesvadbová

PR
Zuzana Kolouchová
Libor Galia

Graphic design / Grafická úprava

Parallel Practice

Translation / Překlad

Lenka Koudelková

Proof reading / Jazyková korektura

Mike Devine
Libor Galia

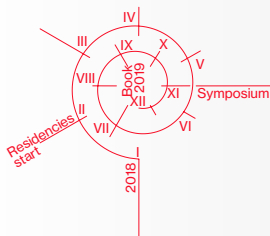
Published by / Vydala

MeetFactory, o. p. s.

MeetFactory is supported in 2018 by a grant from the City of Prague amounting to 10,000,000 CZK.

MeetFactory je v roce 2018 podporována grantem hl. m. Prahy ve výši 10,000,000 Kč.

Schedule / Program

15/V

Představení projektu veřejnosti (Brno) + prezentace FKSE

9/VI

Open studios MeetFactory

9/VIII

Prezentace Trafostacja Sztuki + ODD

21/IX

Rezidence v MeetFactory

II–XI (2018)

Rezidence v MeetFactory

10/X

Prezentace HIT Gallery

28/III

Představení projektu veřejnosti (Praha) + prezentace VCRC a tranzit.at

21–23/X

Symposium

13/IV

Open studios MeetFactory

II (2019)

Publikace

MINISTERSTVO
KULTURY

CENTRUM
PRO SOUČASNÉ
UMĚNÍ PRAHA

ČESKÁ TISKOVÁ KANCELÁŘ

BUNDESKANZLERAMT ÖSTERREICH

České kulturní fórum

Y

